

ДѢЛО

Выходить во Львовѣ що Вторника, Четверга и Суботы... Редкація перемѣстилась на поперекъ застереженъя...

Предплата на „Дѣло“ для Австрій: для Россіи: на цѣлый рокъ . . 12 вр. на цѣлый рокъ . . 12 рубл. на пѣть року . . 6 ар. на пѣть року . . 6 рубл.

Просимо нашихъ Вп. Предлатниківъ о скорѣ надсланьє предлаты и выравнианьє залеглостей.

До ситуації хвилѣ.

Отъ одного нашего земляка одержали мы письмо, котре характеризуетъ теперѣшню хвилю политичну въ загалѣ и для насъ Русинівъ въ особенности. Згаданий землякъ...

скій середѣ Русинівъ въ Галичинѣ? — пытавъ я. „Будьте певны, — отповѣвъ мой собесѣдникъ, — що російске правительство, яко тако, анѣ того руху сегодня не піддержує, анѣ агитацій нѣякихъ не выкликає. Се чинить горстка загорѣлыхъ панславистівъ, у котрыхъ на першій мѣсяцъ програма — православіє. Се нашъ „езуитъ“.

нашихъ людей, що йде на перекобъ змага- ниямъ и бажаньямъ цѣло галицко-русской суспѣльности. На глумъ здоровому розумови, котрый все и всюды числится съ фактичными обставинами, ти люде гонять за блудными огниками, самі залезаютъ въ мочары и другихъ за собою потягають.

ДОПИСИ.

Зъ епархіи Перемыскои. (Нынѣшній сумный станъ гѣрскихъ капеланій а ще сумнѣйшій выгладъ на будуище зъ фактій дохождѣть тыхъ капеланій.) Консистерскимъ обѣжникомъ въ 22 л. септія с. р. наказано намшмъ священникамъ до конца сего мѣсяца спорядити фасію парохіяльну та предложити ихъ догичнымъ властямъ политичнымъ.

що господарь, котрый колись за 30 моргѣвъ парохіяльной землѣ плативъ 120 ар. або и бѣльше, теперъ не только днь, але и нѣкто другій не дасть и 30 ар. Я маю нагоду добре пригланутися такой роботѣ та и неразъ жалѣвъ надъ тымъ, чому догичнй власти такъ мало вглядуютъ въ такую господарку. Передовѣсмы жалко менѣ стало того темного селянина, котрый радѣ-бы бувъ просвѣтитися, довѣдатися отъ священника дечого доброго, але що-жь? — не було священника, не було кому тоу уважить морально и материально Бойка або Лемка просвѣтити, а потому поодвигнути въ погубу. Таки села безъ священника ледацѣлы и ледацѣлуть въ дня на день. Суевѣднй священникъ, котрый таки капеляни администрує, за-дла великого занята въ своій власной парохіи, та за-дла утяжливо прикрои гѣрской дороги вагяне може разъ на мѣсяць до осирѣтѣлой капелянйи, отправитъ службу Богу та и назадъ скоренко втѣкає до дому, щобъ его на прикрои шибеничной дорожѣ не зустрінула темна нѣчь. Не диво протю, що люде такого села день и нѣчь пересиджуютъ въ коршмѣ, що отдаются всякимъ переступленьямъ, а въ конци стаются орудьями хитрыхъ, ехидныхъ жидѣвъ. Менѣ зустрінулось бачити и говорити съ такими людьми. Ватагами они въ „зеленого Бескида“ выходили на крадѣжъ въ Угорщину, другі перекрадали бакунь и нѣчю транспортували его далеко на Мазурщину, а инчі ще слухали голосу хитрыхъ жидикѣвъ, опускали свои рѣднй стрѣхи та пукалися въ далеку дорогу до Америки. Не два, не три люде въ такомъ селѣ занимались подобною поганю роботою, але неразъ три части чловѣкѣвъ у нѣчь на цѣлы тѣжднѣ выходили на Угры за добычею. У нихъ своя мораль, свое право. Годѣ тутъ кому-будъ переконати, що красти за горами та перекрадати бакунь есть дѣломъ негарнымъ. Про школу у такомъ селѣ и не гадай; де коли въ цѣломъ селѣ (а есть ихъ дуже много, я самъ мѣгъ-бы вычислити до 8) не знайдешъ и одного письменного чловѣка. Тамъ писаршю по наибольшій части жидѣ въ коршмѣ, коли трошки письменный, або який ободранецъ въ десятого села, у котрого лежить печатка громадка, та котрый на вѣхъ стороны здирає громаду, якъ може и вмѣе. Жидѣ въ коршмѣ въ такомъ селѣ могутъ панъ: днь торгує крадеными рѣчами, дыганить и неразъ доходитъ до такого майна, що стався дѣдичемъ. Всему тому найскорше мѣгъ-бы ще зарадити молодой ревннй та енергичный священникъ; днь мѣгъ-бы народѣ поодвигнути и морально и материально. Але що-жь? — нѣкто зновъ не спече въ такомъ маленькомъ гѣрскомъ селѣ гинути въ голоду. Намъ здавалось, що таки духовнй посады при регуляції конгругы теперъ поуплѣтаются, але вглянувши добре въ суть тыхъ §§-ѣвъ и встановивши надъ ними, дѣйшли мы до того пересвѣдчєна, що и въ теперѣшныхъ зако-

Третя вандрѣвка русской молодежи.

(Дальше.) За двѣть три т. е. до пятницѣ 14 септія пробрались мы съ Чорткова черезъ Ягольницю, Уашковцѣ, Вѣльче, Бедрыковцѣ до Залѣцкѣ. На сѣмъ мѣсци згадаемо про сю дорогу лаше короче, бо жи она була надпрограмовою а бѣльше шперееу мала для вандрѣвничѣвъ самыхъ, нѣжь его було-бъ для чатающей публики; тожь вла- стывє для ней мѣсце знайдешъ доперва въ приго- товляваній брошурѣ. Тутъ однакожь на вступѣ къужемо замѣтити, що и на сѣхъ стаціяхъ витано нѣсть съ такою сердечностю и широстю, на яку только пріятнолю людока здобутися може. Въ Ягольницѣ, мимоходомъ сказавши, мѣстечку дуже гарабитъ, пріянявъ насъ на першій пѣчлѣгъ той импровизованой дорожѣ о. Колодницкй. Тутъ мали мы нагоду оглядати величезну фабрику цигаръ. Въ Уашковцѣхъ ночувала друга часть вандрѣв- ничѣвъ у весьма симпатичного о. Чмолы. Съ другимъ дньмъ поступила сюды и головная часть Ягольницѣ и посетилася кѣлька годнѣвъ по крашкѣ. Въ среду вечеромъ прибули мы въ Вѣльче, куды насъ ще съ Чорткова запрошувавъ о. Тишнѣнскій. Вѣльче мѣсце дуже интересное и вартю на нѣмъ доше затриматися. Оно положене въ глубокой яружѣ, куда черезъ середину быстро тѣмъ Серетъ. Зѣ всѣхъ оторѣвъ замкненє оно

высокими горами такъ, що и не оинтоя тобѣ, що ты на Подѣлю. Таки глубоки яруги можна побачити скрѣзь на долѣшномъ бѣгу подѣльскихъ рѣкѣ. Зѣ початку они плывутъ русломъ широкимъ та мѣлкимъ, оттакъ врываються въ землю и затулкуются высокими берегами. Не диво, що село, котре звичайно розмѣщуєся надъ рѣкою, выгядає якъ-бъ положене въ гѣрской долини. На вступѣ въ Вѣльче помещены пречудный паркъ и двѣрь ки. Юрія Чарторыйского; середъ паркы блищать яснымъ плесомъ басенъ, зъ котрого трыскає вода. Справдѣ цѣле село выказує щось таконого, що литераты любягъ называти „романтичнымъ“. Приѣхавши, розгостились мы въ домѣ Вп. Тишнѣнскихъ, котрі пріяняли насъ съ отвертѣлыми раменами, а то тымъ бѣльше, що о. Корняло Устиновичъ, неотступный нашъ товаришъ, тѣшитя лично пріянею сего на-скрѣвъ руского дому. На слухъ, що вандрѣвнички заѣхали въ Вѣльче, посетили туды вѣсъ сѣднй Вп. отцѣ духовнй, чтобы съ своєи оторони приватити руску молодежь. Вечеромъ мали мы одну правдыву неоподѣванку. Ого селяне, почувши о нашомъ приѣздѣ, зѣбрались громадно передъ праходотвомъ. Сердечно и широ повитали ихъ вандрѣвнички, дякуючи за сѣй обявъ пріяльности. За тымъ залунала середъ тишины погѣднои нѣчь славно руска пѣсня, а гомѣнь си, розходячись далеко, вываблявъ зѣ хатъ заинтерееованыхъ мешканцѣвъ. Довго, довго простояли мы ще въ любѣмъ това-

риствѣ нашихъ братѣвъ въ свѣтахъ, поки позна- порѣ не нагадала вѣмъ, що часъ розбѣйтия. Вѣ- черъ провели мы любю и весело. На другій днь послѣ службы Божей (въ четверть дня 1 (13) септія обходила ов. церковь память „Хрещєния Руси“), удалосъ вандрѣвнички оглядати олавнй бѣльчанскй печеры, про котры кажє переказъ, що они сягають ажъ до Кієва. Зѣ села до нихъ зо чертъ години ходу и то впередъ треба выбратися на хребетъ, що оловнй пасмомъ заступає Вѣльче зѣ пѣвнчи. Тутъ то на частѣмъ поли находятся дѣль а скорше яма, що повстала мабутъ черезъ западевє землѣ. На самѣмъ оподѣ сего дому чорнѣ невеликй отвѣръ, куды влизается до печеры. Зѣ початку якихъ десяти кроковъ треба сунутися цѣломъ на животѣ, оттакъ стаєся печера просторнѣйшою, такъ що можна вже досытъ выгѣдно стати на равнй ноги. На ногупѣ заразъ розходится печера численными рукавами, такъ що безъ шнурка можна зблукатися въ одной хвилѣ. Вандрѣвнички числомъ 25, каждый съ свѣчкою, при помощи довжезного шнурка, пустились ити въ тѣ подземнй ходы. Каменный коридоры съ негладкими, вохкими рошавыми стѣнами отзывались глухо и таемничю по дѣ ногами проходячихъ. Шо крокъ чорнѣють по стѣ- ронахъ новѣ члѣстности, новй норы, темнй, сѣлнѣ, грѣнй, мовь очи въ головѣ костовѣца; шо крокъ то дивовижна секала вырне зѣ темравы коридора, немовъ розлитый на стѣнѣ опирѣ чловѣка. А

тамъ напопѣнешся ногами на якусь кушину: оє осадѣ зѣ оканпѣнѣ зашкурной воды, котра туды щелинами дѣтается и творить наче-бъ рѣдѣ ота- ляктитѣвъ. Часомъ попадешъ тобѣ въ руки черепъ старой глиняной посуды або кѣотка людока чи звѣрѣача. Знакъ, що въ тыхъ подземныхъ ходахъ побували колись люде, чи то ведучи розбашацке ремеоло, чи то хоронячисъ передъ лютымъ ворогомъ. И справдѣ, живе ще доои переказъ въ там- тыхъ сторонахъ, що „въ тыхъ печерахъ ховаюя колѣно народѣ передъ лютымъ, отрашнымъ ворогомъ, що зваося Татарамъ“. Холодно тутъ и неприятно, въ томъ темномъ лабиринтѣ подземныхъ ходѣвъ! Запрешъ въ собѣ духа, такъ докла гро- бова валганє тишина, нѣма, грѣзна, таємна. Нѣ- якого шелесту, нѣякого звука, хѣба ледаи ледаи замѣтно брєнитъ потѣчокъ воды, втекаючи въ не- просвѣднй норы, хѣба де отѣрвєся и стукне о звѣнку овалу невеликйи каменецъ... Тожь спра- ведливо чулно мы весьма вздоволеными, коли добулися зѣ подземелья и побачили денє свѣтло. Такъ оно и все радує чловѣка воля, широкій проотѣръ и лоннй, веселый свѣтъ Божій!.. Пѣ- оля того гостили мы у нашего зѣвѣтного моло- дого народолобца а недавного ще товариша о. Глѣбовичного. О. Глѣбовичкй зѣднѣвъ собѣ ту за короткий часъ своего быту широкую симпатию и популярность. Вечеромъ того дня опустили мы Вѣльче, удачною отрѣмкою и утяжливою дорокою позадѣ

гавь повтора години, но надармо; на посплдохъ гявляио дожданъ достобинки, а Дримондъ Вольфъ вышвоъ тогда въ палаты. Ходять вѣрять, що ту неуважнотъ суданьохъ повномочотъ, шо ту неуважнотъ суданьохъ повномочотъ, шо ту неуважнотъ суданьохъ повномочотъ...

НОВИНКИ.

Въ справѣ конемсати 93 числа „Абл“ зъ 24 септя (5 л. вересня) с. р. одержали мѣ слѣдуюче письмо: Ч. 14662. Въ Имени Его Вел. Цѣсара Ц. к. Судъ краевый для справѣ карныхъ рѣшанъ, шо зѣботъ артикулѣвъ умѣщень въ рѣшанъ, шо зѣботъ артикулѣвъ умѣщень въ рѣшанъ, шо зѣботъ артикулѣвъ умѣщень въ рѣшанъ...

Редиторъ „Абл“ вернуть уже до Львова и зловѣ объявѣ ведене часопис.

Отложеного заповѣданого концерту и забавы въ Стрию. Отъ Выдѣлу Руского Касана въ Стрию одержуемо слѣдуючу зѣботку: Зѣ причины, шо деконтеръ зѣ зауропеньхъ до одобѣдулу въ концертѣ Вл. сѣвковѣвъ львовскихъ, не можуть являти дна 29 л. с. м. въ Стрию, заповѣданый концертъ мусѣвъ бути отложеный на позднѣйше. О томъ маемо честь повѣдомити Вл. Публицку.

Выдѣл товариства „Народный Домъ“ въ Чернівцяхъ просить умильно вѣхъ Вл. Земляковѣвъ не занедбанъ посплдохъ днѣвъ до абараня окладокъ и пролати ему вѣвъ въ чинхъ-будъ рукахъ знаходачеса списы жертвѣ разомъ съ грѣшми. До сего прошеня Выдѣлу черновецкого „Народного Дому“ доаемо и мы сердечной слова заохоты до ять найдедрѣбшой жертвенности въ хосенъ национа святыиъ буковиньской Руси и надѣмеса, шо слова ти не переагомонятъ безолѣдно въ нашѣй жертволюбивѣй оуболѣности.

Выдѣл читальнѣ въ Микуиничахъ при участя Денисовского хору, доокреотныхъ академикѣвъ и мѣсцевыхъ людей устроже въ Конопцѣвъ дна 27 л. вересня вечерокъ вокально-декламацийный въ память нашего галицкого первоуцѣна Маркіяна Шашевича. Половина чаетого доходу признателна на стипендію имени Володимира Барвѣньского. Програма буде познѣйше оголошена. — Отъ Выдѣлу читальнѣ.

Черновецький Русины процали дна 15 с. м. мноаодуженныхъ для розвою руского духа въ Чернівцяхъ Вл. Михайла Коралева, авскултанга судогово, перенесеного до Сузавы, его жену, Вл. Теофаню Коралевицу (Романовичъ), бувшу директорку руского театру, и сестру ея оланно-зѣботну артистку нашу п-ну Марію Романовичъ. П. Коралевицъ буть въ Чернівцяхъ основателемъ и артистичнымъ директоромъ руского драматичного товариства а п-нѣ Коралевицъ и п-на Романовичъ его першими и найкрасшми артистичныи силами. Тожъ не диво, шо переселене ихъ зѣ Черновецъ до Сузавы глубоко засмутило черновецкихъ Русинѣвъ, а драматичне товариство устроило въ ихъ честь прощальный вечеръ. Вечеръ сей згромадѣвъ въ комнатахъ товариства „Народного Дому“ майже вѣхъ черновецкихъ Русинѣвъ. Въ честь прощальной патриотичной трѣбнѣ възѣсъ тоасть п. Пловичъ, а закончивъ его словами: „Не роздѣлять насъ нѣ горы нѣ мосты, бо жь мы кровъ зѣ одной крови, кѣсть зѣ одной кости“. Середъ патриотичныхъ безѣдъ и весельихъ ибсеень протягнуло сей вечеръ по-за повнѣчъ.

Зѣ Стрия пашуть намъ: якъ глыбоко закорелавса шовинизмъ неаолеранця въ головахъ деякихъ Поляковѣвъ, якъ имъ солюе въ оцѣй наймѣшій обявъ живженности руского народу, нехай послужить фактъ, котрый на память глядучихъ поколѣнь варто запоисати. Выдѣл Руской Бурсы, сподѣваючыиош членинѣйшого одобѣдулу провинця въ забавѣ, шо была назначена на день 29 л. с. м., а Руске Касино не мае надто проаторного локалу, отнѣсое буть до заряду мѣсцонама Русины съ просѣбою о ототушенъ Русиныи свонихъ комнатъ на той день. До сего кроку ошунувала Выдѣл и та обстаина, шо до Русиныи належить такожъ доосыть значне чило оубото отступавъ локаль овѣй на концерты войного рода артиствѣвъ, на забавы для ремѣниківъ „Gwiagda“, а навѣтъ на приватный всѣбля. Тымчасомъ просѣба Выдѣлу отрѣтила сильну оозицию. Помимо тепломъ промовы председателя, знаидеконтеръ „велики полатяки“ здержалися отъ готувати! Коментара до сего мабуть не потрібно.

Зѣ Скольного пашуть намъ: Донушу Влѣкъ новинъ зѣ нашего мѣсточка. Недавно сколькой мѣсна побили такъ тякто вартѣвника грамадского, родомъ Мазура, шо той до двоухъ недѣль зѣ побиты умеръ. Противъ виновникѣвъ ведеаю оудое олѣдство. — Сеи недѣль ѣхавъ черевъ Сколье господарь зѣ Тухольки и переѣхавъ одну жѣнку, тажко еи поранивъ. Жѣнку оботупили люде у фѣсѣ, а чоловікъ еи хотѣвъ конче помотити на Тухольчку и почавъ оиняти его конѣ. Але на дармо. Тухольчыкъ освободив оако отъ него и почавъ гнати коньми. Чоловѣкъ раненый таки дѣгнавъ его и уцепловъ воза. Тогда Тухольчакъ порвавъ его за шию и такъ немѣкинувъ до землѣ, шо голова роздвоилася до мозку. Такъ на одѣймъ боцѣ дороги ратували люде жѣнку, а на другѣймъ чоловіка, раненого небезпечно. — Недавно вѣвъ ѣрманъ двѣ бочки съ цементомъ на дворець зѣлѣннѣвъ въ Скольномъ. На воцѣ приѣла жѣнка отъ дитянкою. Пѣдъ мѣстоиъ воцѣ вывернула и бочки убили на смерть жѣнку, а дитины не ушкодали.

Зѣ Борѣвского пашуть намъ: Въ нашихъ оторонахъ правительственый органы взялиоо практическыи инструцію, яку подзе „Czas“ въ дѣлѣ рускихъ читальнѣ по селахъ. — Зѣ Радовецъ пашуть намъ: Въ нашѣмъ мѣстѣ отъ дошого вже часу пробувае п. Авличъ, слѣдчий судія зѣ краевого суду карного у Львовѣ, и веде тутъ слѣдство въ справѣ арештованого вже давнѣйше жидѣ Киндлера, котрый, якъ зѣвѣстоно, продавъ суконный отдѣлъ „Общого рѣльнично-кредитного Заведеня“ и маючи въ томъ банку отвореный кредитъ, наразивъ его на великыи страты финансовѣй. — Тѣлько ише намъ нашъ доноситель зѣ Радовецъ. Мы доаемо отъ себе, шо слѣдство въ справѣ Киндлера есть причиною, дякого отложено розсуду п. Михалка, бувшого директора „Общого рѣльнично-кредитного Заведеня“, шо була вызначена на теперѣшну каденцію судѣвъ присяжныхъ. П. Михалко остае все ще въ вязницѣ, а послѣдню розсуду въ его справѣ зможѣ отбугнѣсно певно доперва ажъ въ олѣдуючѣй каденціи судѣвъ присяжныхъ.

Телеграму выслано зѣ Львова до редакци „Нового Времени“ въ Петербурѣвъ въ дѣлѣ зѣвѣстоного засужденя галицкихъ „паломникѣвъ“ оконфукувало, якъ показуеа таки само правительствѣ российске на подѣстахъ §. 7 и §. 40 конвенци телеграфичной — Вл. 7. тои конвенции вычиоленъ роды дешеш, якъ доускаются въ международнѣмъ руху телеграфичномъ, а §. 40. каже, шо кожда держава мае право конфукувати дешешъ, котрыхъ зѣботъ грозятъ опокоеву публичному.

Про заудъ дра Вя. Добрянского и дра Мих. Копляковѣвъ выдѣла дирѣкци полициѣ урядовѣ выдѣлъ львовской палаты адвокатѣвъ, якъ власти дисциплинарной для адвокатѣвъ и кандидатѣвъ адвокатичныхъ.

О. Мих. Тындюна, бувшого гр. к. душастыря въ Кимполигнѣ на Буковинѣ, а теперѣ агента „Общого рѣльнично-кредитного Заведеня Галичины и Буковины“ въ Бережанахъ заосупендувавъ Вир. мятрон. Сильвестеръ за агитацию въ корнѣтъ православля перомъ (дописами до „Слова“ та „Нов. Пролома“) и словомъ.

Кандидаты на посѣвъ до сойму. Зѣ Львова доноають до праского „Покрок-а“, шо въ болѣшой посѣлости округа Станиславѣвъ на мѣсце зложившого мандатѣ п. Матковсого убѣгаюа о мандатѣ п. Брыкчиньскій, зѣ мѣста Станиславова, на мѣсце дра Каминьского, дръ Згурскій, директоръ банку краевого, а зѣ бродской палаты торговельной др-ръ Мархвицкій зѣ Львова.

Жидачѣвска рада повѣтова уконституованшася передъ рокомъ, не отбула якъ пише „Kur.Lwow.“, до сего часу анѣ одного заѣданя. Такъ само такоже не отбуваючыи и заѣданя выдѣлу повѣтвого, а всякыи справы залагоджуе самъ маршалокъ дръ Варницкій съ секретаремъ.

Членами палаты панѣвъ именувавъ цѣсаръ: професора гр. Станислава Тарновского, президента сенату Вербицкого и гр. І. Крапцкоого.

Именования. Рада школьна краева именовала: И. Голембовского дѣйствиымъ учителемъ школы етатовой въ Глубчкѣ великомѣ коло Тернополя, А. Федорокого дѣйстви. учителемъ такою жь школы въ Розовжѣ, а М. Мекелитъ въ Шоломыи. — Намѣстничтво именовало Т. Сломского, инжынiera въ Перемышлѣ, комисаремъ для пробъ и нагляду кѣтъвъ шаровыхъ въ повѣтахъ: перемыскомѣ, добромальскомѣ и мотоскомѣ.

Кониурсы розписанъ на слѣдуючѣй посады; 1) Адьянкта судогового при ц. к. окружнѣмъ судѣвъ въ Рѣшевъ съ речинцемъ до 22 л. с. м.; 2) урядника коашъ ошадности въ Тернополи съ платнею 900 зр. и активальнымъ додаткомъ 200 зр.; 3) урядогово суги при ц. к. намѣстничствѣ у Львовѣ съ речинцемъ до 14 жогтия с. р. При той послѣдній посадѣ мають першенство войскѣй аоипранты.

Онидаины на школьныхъ книжкахъ. Министеръ просѣвты розпорядивъ, шобы на окладинахъ книжокъ назначеныхъ для школьной молодежи, кромѣ оповѣстокъ о книжкахъ апробованыхъ школьными властями, не находились оголошеня всякихъ иншихъ издавничѣвъ, шо не мають такои апробаты. Книжци, на котрой бы таки оповѣстки подывано, буде отнята апробата, квалификауюа еи до ужитку школьной молодежи. Галицка рада школьна краева интерпретуе то розпоряджене въ той ообоѣ, шо хоче приоритети его не тѣлько до книжокъ школьныхъ т. е. оужажныхъ до науки подаваной въ школахъ, але такоже до книжокъ зовѣсімъ ненаукового зѣботу, котрой однакъ можуть приниматио до библиотекъ школьныхъ. Интерпретация та по нашѣй гадцѣ за широка и може потягнути за собою навѣтъ школьни наслѣдки для самой школьной молодежи. У насъ примѣромъ мало есть издавничѣвъ, котры выдаютъ книжки спеціально для библиотекъ школьныхъ,

за то користаютъ библиотекы найбільше зѣ загальныхъ издавничѣвъ популярныхъ, котры, хочъ спеціально не назначены для молодежи школьной, все таки отъ часу до часу подають рѣчи и для молодежи пригнѣдой. Тажко однакъ жадати отъ издавничѣ, шобы на окладинахъ свонихъ издаванъ не помѣщували оголошеня о вѣхъ издавничѣхъ нымъ книжкахъ, хочъ-бы деякыи зѣ нихъ для школъ не були апробованъ. А коли школы захчуютъ держати интерпретацию краевой рады школьной, то чило книжокъ отповѣдаючихъ той интерпретаци, оажеа дѣйствио дуже малымъ, а на томъ терѣтъ будутъ очевидно библиотекы школьной а оѣ ними и школьна молодежъ.

Зѣ Коломыйского: Артист-маларь, Русинъ, п. Теофилъ Копытынскій приукрасилъ иконыма въ чисто гречекомѣмъ стилѣ иконостасѣ церкви въ Корничѣ за малою лишь нагородою и то правидно артистично, якъ се маларѣ и инѣ знатоки ооудили. Прото подписанъ уважать мильымъ ошомъ обовязкомъ прилѣдно артистѣмъ подказувати и его совѣстоно комитетамъ церковнымъ припоручити. — Комитетъ церковный въ Корничѣ, дна 2 вересня 1885 р. — А. Вльишкевичъ; Кость Оленюкъ; Иванъ Павлюкъ.

Курсы науки телеграфу розпѣчнеся у Львовѣ дна 1 лат. надолѣста с. р. Въ науцѣ той можутъ брати участь тѣлько мужчаны.

Выставленъ на лициацию села: Рожновъ и Бѣделуя въ сватѣвскомѣмъ и Демидѣвъ въ заболѣтѣвскомѣмъ. Для нашихъ громадъ добра нагода собильными силами приступити до кунна и не дати, шобы земля переходила въ чужѣ руки. Де силы одного села не выстоають, тамъ повинно участѣвъ кількоя оубѣдныхъ селъ въ одну оплѣку.

Огнѣ. Въ корнѣмъ коло Скольного 6 с. м. выбухъ черезъ неосторожу огонь и ооро оспаливъ два великыи дома завѣднѣй, аекурванъ. Вѣлшому нещастю залобѣгла огневѣ сторожа гр. Киньского, прибувшыи сейчасъ зѣ Демѣи. — Въ Подгайчикахъ, руцѣцого повѣта погорѣло ильгъ господарѣвъ. Огонь повоставъ зѣ неосторожности. Цри гаешно огню ошаравса сильно оеляннѣцъ Францъ Возничка. Страта, до половинны убезпечена, выноаить 2000 зр. — Въ Раковѣй, самѣорского повѣта, згорѣло 8 оелянскихъ загорѣвъ съ вѣсьми плодами оегорѣчныхъ жывѣвъ. Страта погрѣлѣвъ, зѣ котрыхъ оанъ тѣлько буть аекурваный, выноаить 2.400 зр. Въ огнѣ згорѣло одорѣчне дѣти оелянна Илька Фигуры. Огонь завалаяи полашенъ безъ нагляду дѣты оеожъ Илька Фигуры.

Жидѣвска зухвалѣсть. Пишуть намъ: Въ Лубѣвнѣхъ коло Стрыи прѣйшовъ якѣсь робѣтникъ отъ зѣлѣннѣцѣ до корнѣы Юоа Діаманта въ Лубѣвнѣхъ и казавъ собѣ дати пива. Коли выпивъ пиво, жидѣ пристали до него, абы бѣрно плативъ. Але робѣтникъ не посиѣшаво, кажучи: „Або вы мене не знаете?“ Тогда жиды зачали окликати цѣляти робѣтника въ голову, поки еи не розбѣла! — Зараза худобы. Въ деякахъ селахъ повѣтѣвъ: бережаньского, перемыского и скалатого появилася короста у кошей.

Новы звѣзды. Дна 3 с. м. открито нову звѣзду, котра показалаъ недалеко знаку Андромеды. Звѣзда таа мала зѣ почетку досыть велику оилу свѣтла, она ровналася т. зѣ звѣздамъ шестого ядѣу; оттакъ почало свѣтло еи слабнати и вже 10 с. м. оклоничковано еи яко звѣзду девятого ядѣу. Специальный оеерваторія займаюаъ теперъ выслѣдженея природы и якости оеи звѣзды. — Американскѣй астрономы отккрыли нову комету, котра посувалаъ найперше въ напрямѣ до оонца, а оттакъ почавши отъ 9 септя с. р. почалася чимъ разъ болѣше отеуватио отъ сонца и теперѣ не можна еи глыми очима зѣ землѣ добачати.

Для войсковыхъ. Зѣбране контрольне войсковыхъ, належачихъ до краевой обороны а пробуваныхъ у Львовѣ отбудеа въ днѣхъ 14 и 15 л. жогтия с. р. въ казарни обороны краевой при ул. Яблоновскихъ ч. 9 о год. 9 рано. Явниош маюаъ до сѣхъ зѣбранъ вѣвъ въ лѣтахъ отъ 1874 до 1884 р. до обороны краевой аеентерванъ, а такоже и резервныы придѣленъ до вѣйока въ 1874 р., а оаотачѣ теперѣ на етатѣ краевой обороны, накола ихъ сего року не поклакувано до вѣвръ або зѣ иншой причины не увольнено отъ обовязку контролѣ.

Почтовой насы щаднич. Въ мѣлѣцю серпнио с. р. вложено въ цѣлой Австрѣ до почтовыхъ коашъ щадничихъ загальну оуму 23,622.763 зр. въ 198,737 вкладкахъ, а вынато 75,654 вкладокъ, репрезентуючихъ загальну оуму 22,254.740 зр. Въ Галичинѣ и Буковинѣ выноаило чило вкладокъ за сей мѣоаць 18,063 въ загальнѣй оумѣ 802.280 зр.; вынато въ томъ мѣоаць 2,862 вкладокъ, репрезентуючихъ оуму 252.515 зр. а. в.

Грунтовѣй книги. Мѣсцевѣ доходження за-дѣла заоснована новыхъ книгъ грунтовыхъ розпѣчнутѣ въ громадахъ: Сурмачѣвка, пов. сѣвлявокого, дна 28 вересня. Ортыня, пов. станиславѣвокого, 27 вересня с. р.

Въ Бучинѣ въ латиньскомѣ кѣстѣльѣ выхрестивса ошми днѣми др-ръ Вальгельмъ Гольдштайнъ адьянктъ тамошного суду повѣтвого.

Въ Празѣ выбраный президентомъ мѣста при другѣмъ голосованѣ п. Валашъ на мѣсце зрезигуваншого др-ра Черного.

Дрѣбнѣй вѣсти. Др-ръ Стефанъ Смалъ Стоцкій, проф. черновецкого університету, повнѣчаво дна 3 (15) с. м. съ панною Емилиею Заревничѣвною въ Рожновѣ. — Цѣсаръ дарувавъ громадамъ: Сѣвка, пов. калуцкого, и Оравчикъ, пов. стрѣвского на будову школъ по 100 зр. — Митр. Сильвестеръ повертае ажъ нынѣ зѣ Унева до Львова, а небавомъ выѣде до Вѣднѣ на отккрытѣ рады державной 22 л. с. м. — Проф. Дрѣ Иос. Шараневичъ выѣздитъ въ поведѣлокѣ до Галача, шобы занятыо тамъ дальшими археологичными роз-

копами. — Въ Вадовичахъ засуждено двоухъ оелянѣ, обохъ называючихъ Янами Мигдальми, за убѣство жандарма Ф. Тухановича на кару омерти черезъ повѣшене. — Сѣми днѣми мае купецъ львѣвскѣй п. Кляйнъ завести въ ошомѣй околѣвъ въ рынку електричне освѣтлене перше у Львовѣ. — Мнѣвшого тыждня отбуовъ въ Лягници на Шлеоку зѣздѣлъ пѣларѣвъ полученый съ торжественюмъ 50-лѣтного ювилею зѣвѣстоного пѣлѣря Дѣержона. — На Моравѣ въ мѣсточку Лашнѣ лучивоа оанѣ олучай холеры. — Въ Чернѣвцяхъ розпочавоа карный процесъ противъ адвоката Вайса, ожалованого о злочинство оманьства. — У Вѣднѣ отбуооъ дна 13 с. м. торжественне отккрытѣ памятника Кульчицкого, першого вѣденского кавяря оъ чѣсловъ по освободженю Вѣднѣ черезъ Сѣвского; памятникъ сей зѣдвинувъ ошомъ коштѣмъ 4.000 зр. вѣденской кавярь Зѣвѣрина. — Якусъ утоплену дитину знайдено въ Олещнѣхъ пов. цѣшанѣвокого. — Въ Цуцѣловѣ, пов. надѣвряньского, побивъ господарѣ Василь Семеновичъ своего пастуха Дмитра Дутчака такъ сильно, шо той на другѣй день умеръ; виновника потягнуно до отвѣчалности судогово.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

„Альманахъ“ товариства жѣночого въ Станиславѣвъ. Потѣшачимъ объявомъ духовныхъ змаганъ молодого жѣночого товариства въ Станиславѣвъ есть зааавше д. 2 вересня 6. р. на заѣданю выдѣлу рѣшене — выдати альманахъ, зложенный выключно зѣ працѣ жѣночихъ и освѣчуоуиъ по возможности докладно та восторонно справу жѣночон працѣ и освѣты у другихъ цивилизованныхъ народѣвъ и у насъ. Зѣботъ альманаха мае розпѣдатѣна на три части: беллетристику, часть наукову и вѣсти. Въ беллетристицѣ повинны буть заступленъ нашѣ живучѣ писательки оригинальными творами: повѣстками и поезіями. Часть наукова мае подати оатанъ про розѣвѣй и теперѣшнѣй станѣ жѣночого пытана и жѣночон освѣты у иншихъ народѣвъ, биографіи деякихъ знатныхъ жѣночекъ на чужинѣ и у насъ, критичнай оцѣнки деякихъ литературныхъ творѣвъ и т. п. Въ отдѣлѣ вѣстей поданый буде оглядъ организаціи и дѣяльности товариствъ жѣночихъ заграничныхъ и нашихъ, короткыи замѣтки про жѣноче господарство, промыслѣ, орнаментикѣ, а въ концѣ библиографіи найважнѣйшихъ книжокъ и газетъ про жѣночу справу на вѣхъ европейскихъ языкахъ. Вже зѣ того ошно можна бачати, шо „Альманахъ“ буде для галицкихъ жѣночекъ мае болѣше значенье, ижѣ его въ загалѣ маюаъ подобны издавничѣва, котры звывли тѣлько якъ небуаъ заявляти истиньванѣ ихъ издавничѣвъ, безъ змаганя до певной означеной цѣли. „Альманахъ“ жѣночого товариства въ Станиславѣвъ не тѣлько шо буде окладатио зѣ працѣ оамыхъ жѣночекъ, отже дастъ товчѣкъ болѣшому ихъ чилу до духовной, литературной працѣ, але надто буде першою у насъ книжкою, поясняючою дотеперѣшне положене жѣнки въ оубѣдлѣности. Якъ зачуваемо, поручавъ выдѣлу товариства зѣбрание и упорядковане матеріалу Вл. панѣ Кобрыньской въ Болеховѣ, котра мае оттакъ готову рукопись „Альманаха“ предложить выдѣлу товариства для остаточной рецензѣи.

„Бѣднѣй вѣствѣ“. Народна казка, аредагована В. Чайченкомъ. Книжечка выйшла недавно въ Харьковѣ и коштуе лишъ 3 копѣйки. Дѣстати еи можна въ Книжѣмъ Магазиѣ бувш. Л. В. Ильничкого въ Кіевѣ.

Господарство, торговля и промышленность.

Станѣ урѣмѣвъ. Чаетѣ зливъ пѣдчасѣ жнвь сего року нарѣбили дуже богато шкѣды и коли вже давнѣйше були шѣдлийи для жнвивѣ жата и ишеницѣвъ, то ще болѣше шѣдлийи отали для зѣбожа ярого. Овся и грѣчка порооли на покооахъ або въ полѣвѣвахъ, богато оевоа оаотѣтѣ ще доои на пни, черезъ доцѣ. Конюшина зѣ другого покосу гние въ копѣцахъ. Въ Рудецкомѣ и коло Войнилѣова робѣтъ мышѣ дуже велику шкѣду въ оевахъ, грѣчкахъ и просѣ. Зѣ отручючихъ рооитѣвъ зѣбрано: Вык и зѣбрано коло Перемышля по 8, коло Хпрова по 10, коло Самбора по 7 кѣвъ (= 400 кгр.) зерна зѣ морга, коло Войнилѣова 4 до 5 кѣвъ; въ Золѣчѣвскомѣ 16 кѣвъ, коло Козовы 7 до 8 кѣвъ, въ Чортѣковомѣ 5 до 6 кѣвъ, на Покутѣ 10 кѣвъ. — Вѣбу и бѣбику по 4 копы зѣ морга въ Жѣвѣвскомѣ; коло Романова, Бурштына и Козовы бѣбику 6 до 7 кѣвъ, въ Збарзѣкомѣ и Коломыйскомѣ по 10 копѣ; коло Язѣлѣвца зѣбрѣ низше оередного. Грѣчка познѣйша лѣшѣа, якъ ранна; выаеа коло Камѣнки струмилѣвой 6 кѣвъ зѣ морга, коло Куликова 5—7 кѣвъ, коло Бурштына по 6, въ Чортѣковомѣ 5—7 кѣвъ. Въ Перемышломѣ зѣбрѣа ще не ошѣчена и зерна мало; въ Бережаньскомѣ богато зерна; въ Збарзѣкомѣ грѣчки краснѣ. Въ богато оторонахъ грѣчка ще незѣбранна и гние на покооахъ. — Конюшина на насѣвнѣ въ повѣтѣ цѣшанѣвскомѣ доаытъ добра, коло Камѣнки струмилѣвой мѣрна: такъ оамо въ Жѣвѣвскомѣ, Самѣбромѣмъ и Ярославскомѣ. Коло Перемышля и Войнилѣова краева, коло Хпрова, Бурштына, Галича, Язѣлѣвца, въ Збарзѣкомѣ и коло Скалату оереда. Въ Коломыйскомѣ добра. Въ загалѣ слота ѣй богато пошкодила. — Кукуруза буйна але ще зелена, якъ доцѣ ще доше пѣдуть, то богато недѣоѣе. Коло Глянѣвъ появилася оѣтъ, черезъ котру шульки малѣють а зерно чорнѣе и прохлѣае. — Шьякъ выгладае красно, поохлѣивъ рѣвно и роете скоро. — Сѣвѣа по поводу зливъ трѣхи оѣваньса; шпѣницѣ и жита почали оѣвати въ богато околѣцахъ.

НАДОСЛАНЕ.

Въ горячій порѣ року настати дуже часто чергові дисеміацій похоби...

Аптика РУКЕРА во Львові

порукас 1315 73-? Специальности и универсальны средства, французскій и иншій, якъ черезъ ню такъ и черезъ иншій фирмы оповѣшувані.

Матеріи на одѣжъ

лишь въ тревалон овеочон новны для мужчинн середного росту; 3,10 метра за ар. 4-96 кр. зъ доброй новны овец;

НАЙЛЪТЪПШІЙ ПАЦЪРЪ ЦИГАРЕТОВЫЙ LE HOUBLON французскій фабрикатъ 1-7 CRAWLEY-a & HENRY-ого въ Парижѣ.

Сей пацъръ поручають якъ найлътше панове дръ Г. Г. Польш, дръ Е. Людвигъ, дръ Е. Липманъ, професоры Хемія при вѣдомствѣ университетъ...

Огнетреваліи и безпечній отъ влому КАСЫ симонъ дегенъ, 1390 35-? у Львові, ч. 19 уз. Валова.

Найбольшій складъ дешевой а тревалон ОДЕЖИ МУЖЕСКОЙ и ДИТЯЧОИ у Львові, находятсѣ при улицѣ Гетманской ч. 10. подъ фирмою ПЕРША СПОЛКА КРАВЦѢВЪ ЛЬВОВСКИХЪ...

ФОРМУЛЯРЪ на фасіи зъ приходскихъ доходѣвъ появили ся зъ друку въ рускомъ языкѣ послѣ взорѣвъ львовской греко-катол. митрополитальной консисторіи.

АНТОНИА ДРЕГЕРА ПИВЯРНЯ ШВЕХАТСКА 3-3 ГОТЕЛЬ ФРАНЦУСКІЙ Львѣвъ, плацъ Маріяцкій ч. 5, отъ 15 вересня...

ЗМѢНА ЛОКАЛО! Честь маю повѣдомити Всещестно Духовенство и П. Т. Публику, що отъ дня 1 вересня с. р. перенѣсь я свій Складъ и рукодѣльно мужеской одѣжи...

Велика партія останковъ сукна (3 до 4 метры) у всѣхъ краснахъ, на одѣжн мужескій, на загортки, живічой мантлі отъ дошу...

ТОРГОВЛЯ РЪЧЕЙ ЦЕРКОВНЫХЪ В. СТАХЕВИЧА въ Тернополи поручас Всещестному Духовенству и Почетнымъ Братствамъ церковнымъ...

На продажъ реальность обѣймаюча около 33 морговъ поля орного и стѣнова...

КОНТОРА ВЫМѢНЫ акційного Банку Гипотечного купе и продае ВСѢ ЭФЕКТЫ И МОНЕТЫ...

НОВООТКРЫТА Торговля церковныхъ знарядѣвъ, образѣвъ, ризъ и книгъ ТЕОДОРА СТАХЕВИЧА въ СТАНИСЛАВОВѢ...

Тягненье на другій мѣсяць ЛОСЫ краевой выставки угорской въ Будапештѣ по 1 зр. ГОЛОВНА ВИГРАНА ВАРТОСТИ 100.000 зр.